

«Музика як спадщина: від традиції до продукту» <http://mus.art.co.ua/muzyka-iaak-spadshchyna-vid-tradytsii-do-produktu-mizhnarodnyy-navchal-nyy-kurs/>

Саме під такою назвою 13-21 липня 2020 року пройшов спеціалізований курс із музикознавства Літнього Університету Центрально-Європейського університету (Будапешт, Угорщина). За грантової підтримки Українського культурного фонду досвід європейських колег вивчала кандидатка мистецтвознаства, доцентка кафедри академічного та естрадного вокалу Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка Тетяна Чернета.

Міжнародна діяльність, підвищення кваліфікації, наукова, публікаційна і творча робота є невід’ємними складовими педагогічного навантаження викладача мистецького вишу. Саме літній період дає можливість присвятити більше часу втіленню дослідницького проекту і самоосвіті. Їх фінансовим підґрунтям стало отримання у липні поточного року індивідуального гранту програми «Стипендії» [Українського культурного фонду](#).

В 2020 році спеціалізовані курси Літнього Університету Центрально-Європейського університету (ЦЕУ) вперше відбулися дистанційно. Курс із музикознавства [«Музика як спадщина: від традиції до продукту»](#) розроблений престижними професорами, фахівцями дослідницьких та освітніх інституцій галузі з Будапешта, Відня, Лондона. Його співорганізаторами є [Форум фонду народного мистецтва](#), асоціація Music Hungary і [Програма досліджень культурної спадщини ЦЕУ](#) (Угорщина).

Цього літа програма зібрала слухачів з Америки, Білорусі, Болгарії, Великої Британії, Зімбабве, Литви, Нідерландів, Росії, Сербії, Угорщини, України та Чехії. Спікерів і слухачів курсу з різних країн об'єднав інтерес до нематеріальної культурної спадщини країн Балканського півострову (Албанія, Болгарія, Боснія і Герцеговина, Греція, Македонія, Хорватія тощо) з акцентом на міцних культурних зв'язках із Центральною та Східною Європою. Адже Балкани у тісній взаємодії з рештою континенту зазнали східних і західних впливів, що відображено в мистецтві даного регіону.

Під час лекцій, структурованих колективних дискусій, роботи в групах музикознавці порушували питання національної ідентичності, міжкультурного діалогу, збереження мистецьких традицій. Значну увагу спікери приділяли розгляду сучасних музикознавчих методів і підходів до вивчення культурної спадщини.

Європейські колеги ділилися досвідом використання музики як інструменту для аналізу та опису соціальних змін, вивчення різних аспектів управління музичною спадщиною, обговорювали особливості проведення сучасної етнографічної експедиції і цифрового польового дослідження, як альтернативу польовій поїздки, специфіку роботи музикознавця в умовах пандемії тощо. У віртуальному просторі музикознавці різних країн об'єдналися у пошуку сучасного й життєздатного підходу до відповідального управління мистецтвом, орієнтованого на збереження музичної спадщини та соціально свідому бізнес-політику.

Цікавим досвідом стала інтерактивна лекція-концерт угорського музиканта-імпровізатора [Mihaly Borbely](#), під час якої слухачі наживо долучилися до віртуального музикування на власних музичних інструментах. Також варто відзначити високий рівень організації курсу, індивідуальний підхід, європейський рівень толерантності як в офіційному, так і неформальному спілкуванні під час online-вечірки.

Водночас почесно і відповідально бути єдиним представником України у міжнародній спільноті. Варто відмітити неабиякий інтерес до українського мистецтва, який проявляли учасники курсу у запитаннях, під час дискусій, музичних зустрічей, захисту індивідуального проекту. Його темою свідомо було обрано українську культуру, три зразки якої перебувають під захистом всесвітньої організації UNESCO. До слова, в Хорватії і Франції їх 17 і 18 відповідно, а в Китаї – 40. До переліку нематеріальної культурної спадщини включено традицію розпису косівської кераміки, петриківський декоративний розпис і козацькі пісні Дніпропетровської області. Останні позначені як такі, що потребують термінової охорони. Існує нагальна потреба поширювати цей, на жаль, мало відомий українцям факт, а також популяризувати козацькі пісні Дніпропетровщини. Чудово було б поповнити перелік UNESCO й іншими надбаннями української культури. Вищезазначене спрямовуватиме вектор моєї подальшої творчої, наукової, публіцистичної, викладацької діяльності.

Попереду змістовий та фінансовий звіт перед Українським культурним фондом, обробка та осмислення набутих теоретичних знань, пошук варіантів їх практичного втілення у професійній діяльності. У пам'яті ще звучать мелодії нематеріальної культурної спадщини, а цілком матеріальний сертифікат про завершення курсу чекає закінчення відпустки і розміщення в особистому е-портфолію на сайті [Київського університету імені Бориса Грінченка](#).

Тетяна ЧЕРНЕТА